

PÁRKAI ISTVÁN: „NINCS KÉT EGYFORMA DIÁK”

PÁRKAI ISTVÁN KARNAGY MÉG 1963-BAN ALAPÍTOTTA A LISZT FERENC KAMARAKÓRUST, MELY 30 ÉVEN ÁT MŰKÖDÖTT, ÉS VILÁGHÍRŰ LETT. KÜLÖNLEGESSÉGE ABBAN IS REJLETT, HOGY MINDEN STÍLUSKÖRBE IGYEKEZTEK KEVÉSBÉ ISMERT MŰVEKET BEMUTATNI, EGÉSZ RÉGRŐL SZÁRMAZÓ DARABOKTÓL KEZDVE A LEGÚJABBKIG. A KARNAGY A MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA TAGJA, ÉRDEMES MŰVÉSZ, ÉS A NEMZET MŰVÉSZE IS.

MI VOLT A LEGELSŐ EMLÉKE A KOMOLYZENÉVEL?

Ez nagyon érdekes, mert életem első koncertjét Dubrovnikban hallottam egy nyári napon, a helyszíne pedig egy palota volt, amit a mai napig megtalálunk, olyan különleges elhelyezkedésű. Kis mérete miatt egy kamarazenekar pont elfért ott, tökéletes volt a hangzás.

MIKOR DÖNTÖTT ÚGY, HOGY ZENEI PÁLYÁRA LÉPJEN?

10 éves koromban kezdtem el zenét tanulni, ami egy zenésznél elég későnek számít, mert a zsenik már 4-5 éves korukban ezzel foglalkoznak. Én a gimnáziumi évek alatt döntöttem el, hogy ennek szeretnék élni.

TANULMÁNYAIT A ZENEMŰVÉSZETI FŐISKOLÁN FOLYTATTA ZONGORA SZAKON, MIKÖZBEN ZAJLÓTT A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ. EZ BEFOLYÁSOLTA VALAMILYEN SZINTEN AZ EGYETEM MŰKÖDÉSÉT?

Persze, befolyásolta, a tanítás néha keservesen ment, olykor a tanárok lakásán voltak megtartva az órák. De szerencsére folytathattuk tanulmányainkat, és a kihagyásokat is érvényesítették, így időben kiadták a diplomákat, én 1953-ban vettem át a sajátomat. Emellett párhuzamosan elvégeztem a karmesterképző szakot, azt 1955-ben fejeztem be.

HOGY TUDTA BEOSZTANI AZ IDEJÉT, HOGY A MÁSIK SZAK IS BELEFÉRJEN?

Tulajdonképpen zongora szakon az utolsó évek már nem olyan nehezek, mint az

azt megelőzőek, ott leginkább csak a diplomakoncertre kell készülni, és én ezt könnyen tudtam teljesíteni. De amint megkaptam a diplomámat, és még hallgató voltam a karmesterképző szakon, lehetőséget kaptam arra, hogy elkezdjek tanítani. Azt szerettem benne a legjobban, hogy minden ember kissé más, nincs két egyforma diák. 1953-tól 2017-ig tanítottam, 89 éves koromban hagytam abba.

NEM BÁNTA MEG, HOGY ZONGORISTAKÉNT KEVESEBBET TEVÉKENYKEDETT?

Igaz, hogy a zongorista pályát nem használtam ki, bár egy jó ideig még sokat foglalkoztam vele, de csak mint kísérő játszottam, mégsem bántott a dolog, mert a másik vonalon rengeteg feladat várt rám.

KIK GYAKOROLTAK ÖNRE NAGY HATÁST?

Volt jó pár kiváló tanárom, például a karmester szakon Somogyi László (Kodály Zoltán egykori növendéke volt, Kossuth-díjas zenész), de Weiner Leó (Koessler János növendéke volt, Kossuth- és Coolidge-díjas művész) is tanított, tőlük rengeteget tanultam.

AZ ÉVEK SORÁN RENGETEG MŰVET MUTATOTT BE KODÁLY ZOLTÁNTÓL. ESETLEG TALÁLKOZOTT VELE VALAMIKOR?

Persze! Egy ideig még népzene tárgyából a növendéke is voltam. Ez egy furcsa óra volt, mert egy kisteremben legalább 200-an ültünk bent, és alig lehetett hallani, hogy mit mond, tudniillik Kodály Zoltán nagyon halkán beszélt. Később is kapcsolatban voltam vele, mikor már kórust vezettem. Az életem egyik meghatározó alakja volt.

(Bogdán Noémi)

FOTÓ: LUGOSI LUCÓ LÁSZLÓ